

Abstrakt

Tato práce se zabývá vyhoštěním cizinců v moderním mezinárodním a evropském právu. Zaměřila jsem se na konkrétní důvod pro vyhoštění, tj. národní bezpečnost, v kontextu závazků států podle vybraných mezinárodních lidskoprávních instrumentů a příslušného evropského práva. Národní bezpečnost je jedním z všeobecně uznávaných důvodů pro vyhoštění cizinců, nicméně obsah tohoto pojmu není přesně vymezen. Následkem této nejasnosti může být národní bezpečnost ze strany států zneužívána. Zaměřila jsem se na zneužívání tohoto pojmu v řízení o vyhoštění, kdy státy se odvolávají na výjimku národní bezpečnosti jakožto důvod, aby cizincům neumožnily využít procesní záruky definované mezinárodním právem.

Tato práce odhalila dvě možnosti, jak může pojem národní bezpečnosti s ohledem na procesní práva vyhošťovaných osob zneužíván. Zaprvé, státy vyhošťují cizince okamžitě, aniž by jim umožnily uplatnit námitky proti jejich vyhoštění a dát svůj případ přezkoumat příslušným orgánem rovněž v případech, kdy výjimka národní bezpečnosti je neobhájitelná. Zadruhé, zájem národní bezpečnosti omezuje účinnost opravného řízení v případech, kdy národní legislativa nedovoluje vyhoštěným osobám, aby byly informovány ohledně důvodů tohoto opatření, a dotčené osoby tak nejsou schopny se řádně bránit. Nicméně porušení příslušných ustanovení je ze strany mezinárodních kontrolních orgánů vysloveno zřídka, hodnocení zájmu národní bezpečnosti stále náleží mezi suverénní práva států.